

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
DECIZIA CIVILĂ NR. 2004/2012

Şedință publică de la 30 Octombrie 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE Benone Fuică
Judecător Mărioara Coinăcel
Judecător Anica Ioan
Grefier Marilena Harabagiu

.....

Pentru astăzi fiind amânată judecarea cauzei Litigii de muncă privind recursul declarat de părâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI, cu sediul în Brăila, str. Ghiocelilor nr.8 împotriva sentinței civile nr.593/03.05.2012 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr.3985/113/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică din 25.10.2012 fiind consemnate

în încheierea de ședință din aceeași dată, când instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei la data de 30.10.2012.

CURTEA

Asupra recursului civil de față.

Examinând actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.593/03.05.2012 pronunțată de Tribunalul Brăila în

dosarul nr. 3985/113/2011, a fost admisă acțiunea formulată de reclamanții (membri de sindicat) Bănică Viorica, Burada Săndița, Băcanu Adriana, Cotet Emilia, Ciupitu Ionașcu, Dăineanu Drăguța, Enache Viorica, Ilie Tudorița, Mănilă Doina, Picoș Constanța, Panait Stanca, Trandafir Cecilia, Tănase Daniela, Tănase Petre și Toboșaru Neluța – prin SINDICATUL NOVA VITA AL SALARIATILOR DIN DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI IAȘI, în contradictoriu cu părâta Directia Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila.

A fost obligată părâta să plătească reclamanților Bănică Viorica, Burada Săndița, Băcanu Adriana, Cotet Emilia, Ciupitu Ionașcu, Dăineanu Drăguța, Enache Viorica, Ilie Tudorița, Mănilă Doina, Picoș Constanța, Panait Stanca,

Trandafir Cecilia, Tănase Daniela, Tănase Petre și Toboșaru Neluța drepturile bănești reprezentând sporul de 100% din salariul de bază pentru orele prestate în zilele de Sâmbătă și Duminică și în sărbătorile legale din perioada 21.07.2008 – 31.12.2009, actualizate cu coeficientul inflației la data plății efective.

A fost constată nulă cererea reclamanților Balaban Marinică, Constantinescu Constanța, Constantinescu Valeriu, Costea Ioana, Costea Marinel și Balaban Aurica, în contradictoriu cu părâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului.

A fost respinsă ca nefondată cererea reclamantei Calcan Simona Eliza, în contradictoriu cu părâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului.

Pentru a pronunța hotărârea judecătorească, prima instanță a reținut următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Brăila sub nr. 3985/113/21.07.2011, reclamanții Băcanu Adriana, Bănică Viorica, Burada Săndița, Calcan Simona Eliza, Enache Viorica, Ilie Tudorița, Mănilă Doina, Panait Stanca, Tănase Daniela, Tănase Petre, Toboșaru Neluța, Trandafir Cecilia (fila 205) și Coteț Emilia (fila 298), reprezentați de Sindicatul Nova Vita au chemat în judecată pe părâta direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila pentru a fi obligată la plata sporului de 100% din salariul de bază pentru orele prestate în zilele de sămbătă, duminică și sărbători legale în perioada iulie 2008 – decembrie 2009, actualizat cu rata inflației la data plății.

De precizat că acțiunea a fost promovată și de următorii reclamanți: Balaban Marinică, Constantinescu Constanța, Constantinescu Valeriu, Costea Ioana, Costea Marinel și Balaban Aurica, care nu au semnat însă tabelul care a însoțit acțiunea (fila 5).

Fiind citați de instanță cu mențiunea de a semna acțiunea, aceștia nu au răspuns cererii, astfel că, s-a dispus aplicarea dispozițiilor art. 133 alin. 2 c.p.c.

Părâta, prin întâmpinare, a cerut respingerea acțiunii ca nefondată.

Aceasta a confirmat faptul că în perioada precizată în acțiune, reclamanții care au semnat acțiunea au fost sau sunt încă în raporturi de muncă cu D.G.A.S.P.C Brăila, cu excepția lui Calcan Simona.

Statutul special al reclamanților de asistenți maternali a fost însușit de aceștia, ca și contractul individual de muncă al fiecăruia, în care sunt menționate numărul de ore de muncă zilnic (8 ore).

În cauză s-au administrat proba cu acte și a fost audiată martora Barangă Maria.

Analizând acțiunea pe baza probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, tribunalul a reținut cele ce vor fi arătate în continuare:

Reclamanții, cu excepția lui Calcan Simona Eliza au avut contracte individuale de muncă cu D.G.A.S.P.C Brăila în perioada 21.07.2008 – 31.12.2009, în calitate de asistenți maternali.

Salariul stabilit de părți este într-un quantum fix pentru fiecare reclamant, ca și sporurile de care beneficiază.

Potrivit clauzelor din contractul individual de muncă, durata de muncă a fiecăruia a fost stabilită la 8 ore, aşa cum se apără și părâta în întâmpinare.

La art. 5.II se prevede că orele suplimentare prestate în afara programului normal de lucru sau în zilele în care nu se lucrează ori în zilele de sărbători legale se compensează cu ore libere, plătite sau cu un spor la salariu, conform prevederilor codului muncii sau C.C.M.

Potrivit Statutului asistentului maternal aprobat prin HG 679/2003, reclamanții au început activitatea și deci contractul individual de muncă s-a pus în executare la data primei hotărâri de încredințare sau de plasament al unui copil și se încheiere la data expirării atestatului asistentului maternal.

Pentru fiecare copil primit în plasament sau încredințat, reclamanții au încheiat câte o convenție – anexă la contractul individual de muncă, în care sunt evidențiate toate elementele stabilite de legiuitor, ex: identitatea copilului, planul de aplicare și obiectivul măsurii de plasament sau de încredințare, drepturi și obligații specifice etc..

Printre obligațiile stabilite de legiuitor în sarcina asistentului maternal este și aceea de a asigura continuitatea activității și în perioada condeiului de odihnă, cu excepția situației în care separarea de copii este autorizată de către angajator (D.G.A.S.P.C).

Din pontajele prezentate de părâtă (filele 58 – 151) rezultă că reclamanții au lucrat zilnic câte 8 ore.

Prevederile din Statutul asistentului maternal, coroborate de declarația martorului Baranga Maria și cu faptul notoriu că prin încredințarea sau plasamentul minorului către asistentul maternal se face pentru o perioadă de timp fără discontinuității zilnice, nici măcar pe perioada condeiului de odihnă al asistentului maternal, duc la concluzia că timpul de muncă al reclamanților este egal cu numărul de ore ale unei zile (24 ore din 24).

Este cunoscut că în conformitate cu hotărârea judecătorească prin care un minor este dat în plasament sau încredințat unuia dintre reclamanți, în calitate de asistent maternal, asistentul maternal îl îngrijește și îl supraveghează pe minor, zi și noapte, pe intervalul de timp pentru care s-a dispus măsura, având în același timp și obligații față de angajator: să permită acestuia să-i supravegheze evoluția copilului, să informeze despre orice schimbare cu privire la cel dat în plasament (încredințat), să participe la cursuri de pregătire profesională etc..

Având în vedere toate aceste aspecte de fapt, precum și clauza din contractul individual de muncă privind orele suplimentare și art. 41 lit. e din codul muncii unic la nivel național pentru anii 2007 – 2010, care prevede un spor de 100% pentru orele suplimentare, tribunalul a admis acțiunea formulată și a obligat pe părâtă să plătească reclamanților, cu excepția lui Calcan Simona contravaloarea orelor suplimentare prestate în perioada 21 iulie 2008 – 31 decembrie 2009.

Cu privire la numărul orelor suplimentare ce urmează a fi plătit, tribunalul a constatat că el este cel maxim permis de lege, pentru fiecare reclamant, motivat de faptul că din probele administrate în cauză a rezultat că reclamanții au prestat activitate zilnică continuă – 24 ore din 24.

În temeiul art. 166 alin. 4 c.p.c, drepturile de mai sus vor fi actualizate cu rata inflației la data plății, întrucât angajatorul are obligația de a despăgubi pe angajatul care din motive nejustificate, a primit salariul cu întârziere.

Referitor la acțiunea formulată de Calcan Simona, tribunalul a respins acțiunea ca nefondată, întrucât contractul său de muncă a încetat la 06.11.2006 (fîla 23).

Aceeași opinie a fost exprimată și de asistenții judiciari.

Împotriva sentinței civile a declarat recurs părâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila, criticând-o pentru următoarele motive:

Cei 15 asistenți maternali profesioniști față de care s-a admis acțiunea, angajați și foști angajați ai părâtei au semnat la angajare un contract individual de muncă, conform căruia durata timpului de lucru este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, durată reflectată și în pontajele depuse la dosarul cauzei.

Potrivit primei instanțe, un asistent maternal profesionist ce are în plasament un copil prestează activitate 24 de ore pe zi ceea ce contravine prevederilor art. 114 Codul muncii și nici nu este posibil.

Tribunalul Brăila a ținut cont de faptul că un copil aflat în plasament la un asistent maternal profesionist are perioade în care lipsește de la domiciliu (frecventarea cursurilor școlare) și, perioade de somn atât noaptea cât și ziua în care asistentul maternal nu desfășoară activități cu acesta iar cuantificarea timpului efectiv de muncă este imposibilă.

A invocat prevederile O.G. nr. 10/2008, legiuitorul a considerat că asistentul maternal nu are dreptul la ore suplimentare sau plata orelor prestate în zilele de repaus săptămânal ori sărbători legale, în contextul în care beneficiază de sporurile cu caracter special specifice acestei categorii profesionale, aşa cum sunt reglementate de O.U.G. nr. 26/1997.

A solicitat admiterea recursului și modificarea sentinței civile recurate.

În drept, și-a intemeiat recursul pe prevederile art.304 pct. 8 și 9 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinare, intimății – reclamanți prin reprezentant legal Sindicatul Nova Vita al salariaților din Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Iași, au solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței civile, conform probelor administrate de instanță de fond.

Examinând recursul astfel declarat potrivit motivelor invocate și dispozițiilor legale incidente, sub toate aspectele de fapt și de drept în conformitate cu prevederile art.304¹ Cod procedură civilă, curtea reține următoarele:

Prima instanță și-a intemeiat soluția pe dispozițiile cuprinse în art. 5 pct.II din contractele individuale de muncă încheiate între părți care prevăd, pentru orele suplimentare prestate în afara programului de lucru sau în zilele în care nu se lucrează ori în zilele de sărbători legale, se compensează cu ore libere plătite sau cu un spor la salariu, conform Codului muncii sau contractului colectiv de muncă.

Potrivit art. 137 al.2 Codul muncii, în forma în vigoare pentru perioada în discuție, în cazul în care, din motive justificate, nu se acordă zile libere, salariații beneficiază, pentru munca prestată în zilele de sărbători legale, de un spor la salariul de bază ce nu poate fi mai mic de 100% din salariul de bază corespunzător muncii prestate în programul de lucru.

Deasemeni, potrivit prevederilor art. 41 al.3 lit.c din Contractul colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2007 – 2010, pentru orele suplimentare și

pentru orele lucrate în zilele libere și în zilele de sărbători legale ce nu au fost compensate corespunzător cu ore libere plătite se acordă un spor de 100% ~~de~~ salarial de bază.

Rezultă că soluția primei instanțe este fundamentată legal iar ~~recurrență~~ – părâtă nu a adus nici o critică privitoare la dispozițiile legale astfel reținute.

Potrivit prevederilor art.8 din H.G. nr.679/2003, activitatea persoanelor atestate ca asistent maternal profesionist se desfășoară în baza ~~unui contract~~ individual de muncă care are un caracter special, specific protecției copilului și, potrivit art. 10 al.1, asistentului maternal profesionist îi revine obligația să asigure creșterea, îngrijirea și educarea copiilor primiți în plasament sau încredințați, în vederea asigurării unei dezvoltări armonioase fizice, psihice, intelectuale și afective a acestora.

Faptul reglementării drepturilor specifice potrivit art.20 din O.U.G. nr. 26/1997 nu conduce la concluzia caracterului nelegal al sentinței civile recurate, câtă vreme drepturile respective au o bază legală fiind prevăzută acordarea lor prin contractele individuale de muncă ce fac trimitere la prevederile codului muncii sau ale contractului colectiv de muncă iar prima instanță a avut în vedere la numărul orelor suplimentare maximul permis de lege, pentru fiecare reclamant.

În consecință, în conformitate cu prevederile art.312 al.1 Cod procedură civilă va fi respins ca nefondat recursul declarat de părâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila, împotriva sentinței civile

nr.593/03.05.2012 pronunțată de Tribunalul Brăila.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul declarat de părâta DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI, cu sediul în Brăila, str. Ghoceilor nr.8 împotriva sentinței civile nr.593/03.05.2012 a Tribunalului Brăila.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică, azi 30 Octombrie 2012.

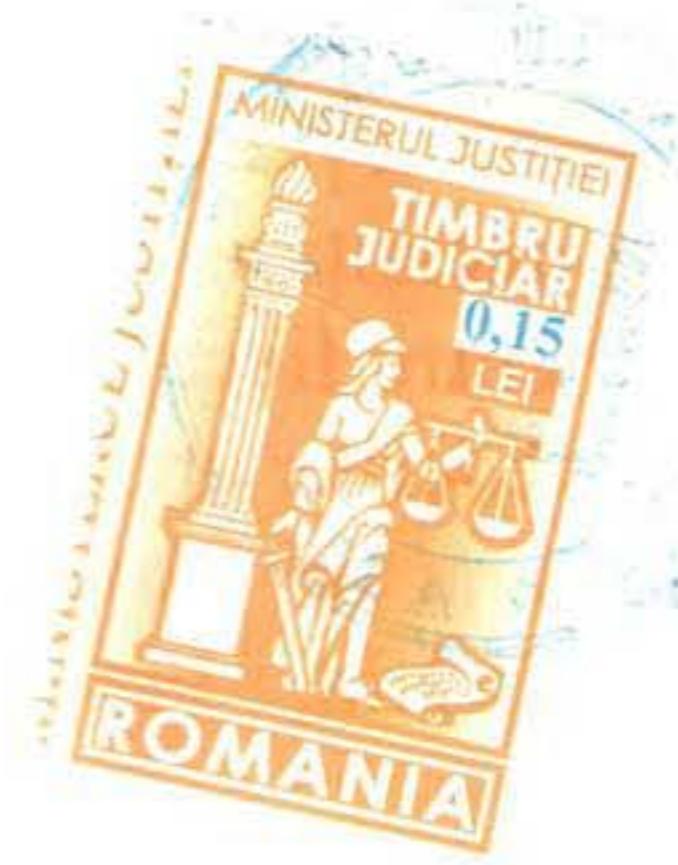
Președinte,
Benone Fuică

Judecător,
Mărioara Coinăcel

Judecător.
Anica Ioan

Grefier,
Marilena Harabagiu

Redactat: Benone Fuică/29.11.2012
Tehnoredactat: MH/2 ex/29.11.2012
Fond: Lenuța Mocanu
Asistenți judiciari: Daniela Butnaru/Cătălin Zăvoiu

2009
5985 (11)/box 2012
y